

R. Łyczywek

Życie i sprawy adwokatury : (myśli - aforyzmy)

Palestra 28/9(321), 62

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ŻYCIE I SPRAWY ADWOKATURY
(myśli — aforyzmy)
LXVIII

Na tym polega zadanie adwokata i sztuka wymowy sądowej, aby odosobnić fakty jeden od drugiego i objaśnić ich wzajemny między sobą stosunek, zależność od siebie i wpływ na główne wydarzenie.

— (MOGILNICKI)

Aby kraj mógł żyć, trzeba, aby żyły prawa.

(MICKIEWICZ)

Kto chce za wiele dowieść, nie dowodzi niczego.

(BALZAC)

Trafniej oceniamy ludzi, gdy na nich patrzymy z dołu, niż wówczas, gdy patrzymy na nich z góry.

(CLAUDEL)

Wiek XX każdą nieprawość potrafi usprawiedliwić i wytłumaczyć.

(KAMIŃSKI)

Po to, żeby było więcej czasu, wszystko nabiera szybkości. Lecz mimo to czasu jest coraz mniej.

(CANETTI)

Zachowuj się jak człowiek, nawet jeżeli czujesz się jak osioł.

(SHAW)

Uśmiech jest najbardziej elegancką formą pokazania przeciwnikowi zębów.

(FINCK)

Chwała człowiekowi, który nauczył się nosić to, czego nie może zmienić, oddać z godnością to, czego nie może uratować.

(SCHILLER)

Co jest śmieszne, nie przestaje być śmieszne, nawet jeżeli odpowiada literze prawa.

(SASKI)

Można komuś podać rękę, dźwignąć człowiek musi się — sam.

(WLAZŁO)

Wypowiadanie opinii, że adwokat uchybił obowiązkom ciążącym na nim z tytułu sprawowania czynności zawodowych, nie jest zadaniem sądu, gdyż należy to do władz nadzorczych adwokatury.

(SN I C 1467/26)

Normalny głupiec ma sobie zawsze jeszcze jedno do wyrzucenia: to, że jest za mądry jak na nasze stosunki.

(NOWACZYŃSKI)

Wybrał R. Łyczywek